

Her koyun kendi bacağından asılır mı?

Bir gün halka doğruyu söylediği için rahatsız olanlar, Harun Reşid'e gidip şikâyet ettiler; "Bizi kendi hâlimize bıraksın, herkes kendi hesabını verir, her koyun kendi bacağından asılır" dediler.

Bunun üzerine Behlül Dana çağrıldı, sözler iletildi; Behlül hiçbir şey söylemeden sarayı terk etti, birkaç koyun alıp kesti ve bacaklarından mahallenin köşelerine astı. İnsanlar güldü, "Deliden başka ne beklenir" dediler; fakat günler geçtikçe etler kokmaya başladı, koku yayıldı, bütün mahalleyi sardı ve kimse dayanamaz hâle geldi.

Aynı kişiler tekrar sultanın kapısına gidip şikâyet edince Behlül çağrıldı; sultan **"Bu ne hâl?"** diye sorduğunda o sakince "Ben bir şey yapmadım, sadece onların dediğini yaptım, her koyun kendi bacağından asıldı" dedi ve ekledi: **"Bir kötülüğün sadece sahibine değil, herkese zarar verdiğini artık anladılar."**

İşte bugün de aynı söz dolaşüyor: **"Sen işine bak... herkes kendi yaptığını çeker... sana ne?"** Bugün hakkı söyleyenlere en çok söylenen cümle bu...

Ama hakikat değişmez: Kötülük yalnız kalmaz; yayılır, sirayet eder, ortamı zehirler. **Bir yanlış, sadece yapanın içinde kalmaz; aileye dokunur, topluma bulaşır, kalpleri karartır.** O yüzden hakkı söyleyen, aslında senin işine karışmıyor; kokuyu daha baştan kesmeye çalışıyor.

Ey nefis... hâlâ "Bana ne" mi diyorsun? Bir sözün, bir bakışın, bir tercihin sadece sana mı ait?

Yoksa görünmez bir koku gibi etrafına mı yayılıyor? İyilik de bulaşır, kötülük de. Bir güzel amel kalpleri diriltir; bir kötü hâl herkesi boğar. Öyleyse kızdığın o uyarı, aslında bir müdahale değil; bir merhamettir. Çünkü mesele sadece sen değilsin... mesele hepimiziz.